

aflăm lucruri și din sfera spirituală. Dar riscăm să ne „burdușim” cu tot soiul de cunoștințe și să nu punem nimic în lucrare. Precum odinioară grecii antici, căutăm mereu noul/noutatea, mai mult chiar decât pe Dumnezeu. În Faptele Apostolilor ni se spune că „toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul decât spunând sau auzind ceva nou” (Faptele Apostolilor 17, 21). Vă sună familiară această preocupare?

P.S.: Sunt și persoane cu care am o legătură specială, cărora le trimit și pe care chiar le încurajez să îmi trimită anumite materiale duhovnicești. Acest tip de comunicare - reciproc consimțită - nu e din sfera spam. Ține de prietenia duhovnicească și de comuniunea într-un duh.

Sursa: doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 4 aug.	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 5 aug.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)
	18:00	Vecernia și Litie → Schimbarea la Față a Domnului

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cea mai mare pedeapsă, pentru om, este ca Dumnezeu să-l lase în voia sa proprie.

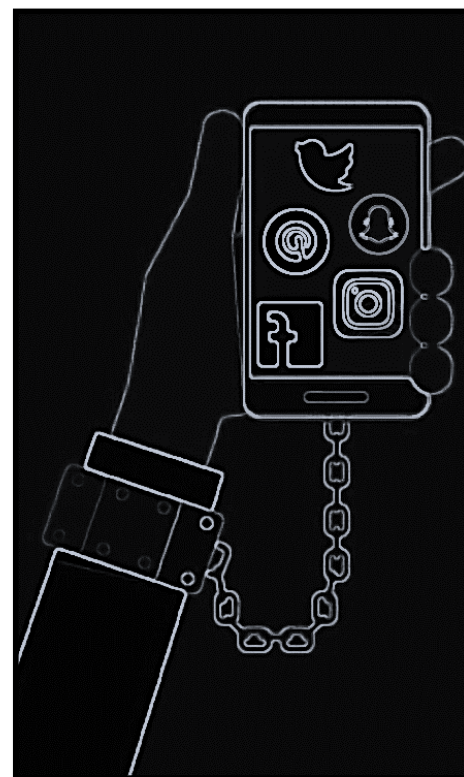
– Starețul Sofronie de la Essex

Nr. 259 / 29 iulie 2018

SPAM DUHOVNICESC

Cred că mai toată lumea știe ce înseamnă spam. În esență, înseamnă a trimite sau a primi pe mail sau pe alte canale de comunicare mesaje nesolicitate. Ele sunt fie purtătoare ale unor oferte comerciale, fie transmit diferite reflecții sau urări, fie promovează diferite idei și atitudini. Oricare ar fi natura acestor mesaje, ele sunt cronofage (consumatoare de timp) și, adesea, ne irită. Pierdem timp până ce ne dăm seama că nu sunt importante pentru noi. Ne ocupă memoria dispozitivului de pe care le deschidem sau ne consumă din banda de internet alocată. Sunt estimări care arată că mesajele de tip spam provoacă anual, la nivel mondial, pierderi cuantificate la peste 80 de miliarde de dolari.

Mai nou, a apărut și un gen de mesaje nesolicitate ce se inspiră din sfera duhovnicească. Găsește omul

PĂRINTELE
CONSTANTIN STURZU

ARHIEPISCOPIA IAȘILOR

un cuvânt ziditor, un citat dintr-o lucrare a unui sfânt, o știre despre o minune recentă, o fotografie a unei icoane făcătoare de minuni sau o secvență video edificatoare și se grăbește să împărtășească tuturor ceea ce i-a atins inima. Până nu demult, genul acesta de mesaje îl primeai pe mail sau îl vizualizai, spre exemplu, în fluxul de noutăți al contului tău de pe o rețea de socializare. Acum, informațiile sunt trimise și prin sms, pe Messenger, pe numărul de WhatsApp ș.a.m.d. Adică în medii în care comunicarea ar trebui să aibă un anumit specific - să înlesnească interacțiunea dintre două persoane. Mai rămâne să fim apelați telefonic, ca să ni se spună: „*Doamne-ajută! Te-am sunat să-ți citesc un pasaj extrem de ziditor din...*”. Apoi, imediat ce termină lectura, apelantul să ne trântască telefonul în nas. Cum vă sună asta? Ciudat, nu? Atunci de ce nu ni se pare nefiresc a trimite mesaje nesolicitate - scrise, audio, video -, fie ele și cu un conținut profund duhovnicesc?

Mai mult decât atât. Am sesizat că mania răspândirii de informații ziditoare afectează și grupurile de discuții. Spre exemplu, la Biserica „Talpalari” avem un astfel de grup pe WhatsApp. Chiar de la

început, li s-a explicat tuturor că menirea acestei agora virtuale este aceea de a putea transmite informații utile, care vizează întreaga comunitate, de a face diferite apeluri de întraajutorare sau de a înlesni împărtășirea unor lucruri personale, dar la care ceilalți pot fi de folos - spre exemplu, cineva are un necaz sau intră la un examen și cere să fie pomenit în rugăciunile celorlalți. Cu toate acestea, au mai fost situații în care unii nu s-au putut abține să posteze lucruri, ce-i drept, ziditoare, dar care ieșeau categoric din sfera celor rânduite spre comunicare. Între timp, lucrurile s-au așezat în matca firească. Dar cunosc și preoți care au închis astfel de grupuri pentru că, pur și simplu, unii membri nu puteau fi convinși să nu posteze și informații care nu aveau nici o legătură directă cu scopul pentru care se crease respectivul spațiu virtual.

Așa s-a născut ceea ce soția mea, Cristina, numește a fi spam duhovnicesc. O expresie pe care am preluat-o și eu, deoarece mi se pare relevantă pentru atitudinea bolnăvicioasă pe care o putem avea în sfera comunicării virtuale. Dar - se vor întreba unii - ce este greșit în a transmite lucruri duhovnicești pe

toate canalele? Nu este nevoie să răspândim Cuvântul lui Dumnezeu, să-L propovăduim sub toate formele și prin toate mijloacele? Eu nu analizez aici conținutul acestor mesaje. Unele sunt admirabile în sine. Deși, trebuie să admitem că sunt și multe de o calitate îndoielnică - apar tot soiul de lamentări apocaliptice, de exprimări siropoase sau de îndemnuri caraghioase. Problema nu este neapărat ce transmit ele, ci în ce circumstanțe se face comunicarea. Eu, unul, fiind și persoană publică, pot spune că primesc, pe diferite canale, cel puțin 50 de astfel de mesaje pe zi, de la cunoscuți sau de la necunoscuți. Numai ca să verific despre ce este vorba - ca nu cumva să ratez ceva cu adevărat important - pierd măcar jumătate de oră zilnic. Și, cu siguranță, știți ce prețios este timpul în ziua de azi.

Mai mult decât timpul alocat, problema cu spamul duhovnicesc este că ne fragmentează atenția și ne afectează așezarea duhovnicească. Ziditor este cuvântul de care am nevoie într-un anumit moment. Ziditor este ca eu să lecturez ceva constant dintr-un autor, pe o temă care-mi aduce clarificări și mă întărește

duhovnicește. Dar a lectura într-o zi zeci de mesaje care sar de la un subiect la altul - oricât de geniale și de inspirate ar fi - e ca și cum aș încerca să citesc simultan dintr-un teanc de cărți, oprindu-mă la fiecare pentru câteva minute. Trebuie să-mi asum ceea ce am nevoie să citesc, eventual sfătuit de duhovnic, și să mă țin de o lucrare până la un capăt. Când am realmente nevoie să mă informez pe o anumită temă, există un ocean de informații pe internet. Mi-aduc aminte că, atunci când a fost inițiată rubrica de cuvinte duhovnicești de pe doxologia.ro, un preot a avut o reacție simptomatică pentru ispita ce ne încearcă în această sferă: „E minunat că selectați fragmente relevante din diferite lucrări duhovnicești, sunt foarte interesante și utile toate. Dar postați mai puține pe zi, vă rog, că nu mai pot ține pasul. Nu dovedesc să le citesc pe toate”. Or, ideea acestei secțiuni nu era de a ține oamenii „în priză”, ci de a oferi conținut util celor ce au căutări sau frământări pe diferite subiecte. Conținut ce poate fi accesat la nevoie.

Așa cum spuneam și într-un articol recent, suntem tentați, în această epocă informațională, să tot